

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 26. novembrī
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2017/0251 (CNS)

12848/1/18
REV 1

FISC 397
ECOFIN 881

LEGISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats:	PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz atsevišķu pievienotās vērtības nodokļa sistēmas noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm
---------	--

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/...

(... gada ...),

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK

**attiecībā uz atsevišķu pievienotās vērtības nodokļa sistēmas noteikumu
saskaņošanu un vienkāršošanu
tirdzniecībā starp dalībvalstīm**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

¹ OV C , , lpp.

² OV C , , lpp.

tā kā:

- (1) 1967. gadā, kad Padome ar Padomes Pirmo direktīvu 67/227/EEK¹ un Padomes Otro direktīvu 67/228/EEK² pieņēma kopējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, tika pausta apņemšanās izveidot galīgo PVN sistēmu, kas Eiropas Kopienā darbotos tādā pašā veidā, kā tā darbotos vienā dalībvalstī. Tā kā politiskie un tehniskie nosacījumi vēl nebija piemēroti šādai sistēmai, 1992. gada beigās, kad tika atceltas fiskālās robežas starp dalībvalstīm, tika pieņemts PVN pārejas režīms. Padomes Direktīvā 2006/112/EK³ ir paredzēts, ka minētais pārejas režīms ir jāaizstāj ar galīgo režīmu.
- (2) Komisija saskaņā ar 2016. gada 7. aprīļa paziņojumu par rīcības plānu PVN jomā iesniedza priekšlikumu, kurā noteikti tādas galīgas PVN sistēmas elementi, kuru piemērotu dalībvalstu vidū īstenotai pārrobežu tirdzniecībai starp uzņēmumiem (*B2B*) un kuras pamatā būtu nodokļa uzlikšanas preču pārrobežu piegādēm galamērķa dalībvalstī princips.

¹ Padomes Pirmā direktīva 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OV 71, 14.4.1967., 1301. lpp.).

² Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 14.4.1967., 1303. lpp.).

³ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

- (3) Padome 2016. gada 8. novembra secinājumos aicināja Komisiju veikt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos par pārrobežu darījumiem, proti, attiecībā uz PVN identifikācijas numura nozīmi saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa piegādēm Kopienas iekšienē, režīmu preču piegādei uz noliktavu, ķēdes darījumiem un pierādījumu par transportēšanu atbrīvojuma saņemšanai darījumiem Kopienas iekšienē.
- (4) Ņemot vērā Padomes lūgumu un to, ka būs nepieciešami vairāki gadi, lai īstenotu galīgo PVN sistēmu Kopienas iekšējai tirdzniecībai, šie īpašie pasākumi, kas paredzēti, lai saskaņotu un vienkāršotu konkrētus uzņēmumiem paredzētus noteikumus, ir atbilstoši.

- (5) Preču piegāde uz noliktavu nozīmē situāciju, kad preču transportēšanas uz citu dalībvalsti brīdī piegādātājs jau zina tā preču pircēja identitāti, kuram šīs preces tiks piegādātas vēlākā posmā un pēc tam, kad tās ievestas galamērķa dalībvalstī. Pašlaik tas nozīmē paredzamo piegādi (preču nosūtīšanas dalībvalstī) un paredzamo preču iegādi Kopienas iekšienē (preču ieviešanas dalībvalstī), kam seko "iekšzemes" piegāde preču ieviešanas dalībvalstī, turklāt piegādātājam ir jābūt identificētam PVN nolūkā šajā dalībvalstī. Lai no tā izvairītos, šādi darījumi, ja tie notiek starp diviem nodokļa maksātājiem, noteiktos apstākļos būtu jāuzskata par tādiem, kas ietver vienu piegādi, kura atbrīvota no nodokļa preču nosūtīšanas dalībvalstī, un vienu iegādi Kopienas iekšienē preču ieviešanas dalībvalstī.
- (6) Ķēdes darījumi nozīmē secīgas preču piegādes, uz kurām attiecas viena Kopienas iekšējā transportēšana. Preču pārvietošana Kopienas iekšienē būtu jāattiecina tikai uz vienu no piegādēm, un tikai par šo piegādi būtu jāsaņem atbrīvojums no PVN, ko piemēro piegādēm Kopienas iekšienē. Citas piegādes ķēdes ietvaros būtu jāapliek ar nodokli, un to veikšanai varētu būt nepieciešama piegādātāja PVN identifikācija piegādes dalībvalstī. Lai izvairītos no atšķirīgas pieejas dažādās dalībvalstīs, kas var izraisīt nodokļa dubulto uzlikšanu vai nodokļa neuzlikšanu, un lai palielinātu juridisko noteiktību uzņēmējiem, būtu jāievieš vienots noteikums, ka, ja tiek ievēroti konkrēti nosacījumi, preču transportēšana būtu jāattiecina uz vienu piegādi darījumu ķēdē.

- (7) Attiecībā uz PVN identifikācijas numuru saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa par preču piegādi Kopienas iekšējās tirdzniecības ietvaros, tiek ierosināts, ka preču pircēja PVN identifikācijas numura, kuru piešķirusi dalībvalsts, kas nav preču transportēšanas sākumpunkts, iekļaušanai PVN informācijas apmaiņas sistēmā (*VIIES*) – papildus nosacījumam par preču transportēšanu ārpus piegādes dalībvalsts – kļūst par materiāltiesisku nosacījumu atbrīvojuma piemērošanai, nevis par formālu prasību. Turklāt *VIIES* saraksta izveide ir būtiska, lai informētu preču ievešanas dalībvalsti par preču atrašanos tās teritorijā, un tādējādi tas ir svarīgs elements cīņā pret krāpšanu Savienībā. Minētā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai gadījumā, ja piegādātājs nepilda savus *VIIES* saraksta pienākumus, atbrīvojums nebūtu jāpiemēro, izņemot, ja piegādātājs rīkojas labticīgi, proti, ja viņš var kompetentajām nodokļu iestādēm pienācīgi pamatot jebkurus savus trūkumus saistībā ar kopsavilkuma paziņojumu, tostarp ja piegādātājs laikus sniedz pareizu informāciju, kā prasīts saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 264. pantu.
- (8) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot PVN režīma darbību attiecībā uz pārrobežu *B2B* tirdzniecību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (9) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹ dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (10) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

¹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) iekļauj šādu pantu:

"17.a pants

1. Ja nodokļa maksātājs preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, pārvieto uz citu dalībvalsti, veicot preču piegādi uz noliktavu, šo pārvietošanu neuzskata par preču piegādi par atlīdzību.
2. Šā panta nolūkos uzskata, ka preču piegāde uz noliktavu pastāv, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) nodokļa maksātājs vai trešā persona, kas rīkojas viņa vārdā, nosūta vai transportē preces uz citu dalībvalsti, lai minētās preces vēlākā posmā un pēc ieviešanas tiktu piegādātas citam nodokļa maksātājam, kas ir tiesīgs uzņemties īpašumtiesības uz minētajām precēm saskaņā ar spēkā esošu vienošanos starp abiem nodokļa maksātājiem;
 - b) nodokļa maksātājam, kurš nosūta vai transportē preces, nav pastāvīgas saimnieciskās darbības vietas dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, un tam nav pastāvīgas iestādes šajā dalībvalstī;

- c) nodokļa maksātājs, kuram paredzēts piegādāt preces, ir identificēts PVN nolūkā tajā dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, un viņa identitāte un PVN identifikācijas numurs, ko viņam piešķīrusi minētā dalībvalsts, nosūtīšanas vai transportēšanas sākumā ir zināmi b) punktā minētajam nodokļa maksātājam;
 - d) nodokļa maksātājs, kurš nosūta vai transportē preces, reģistrē preču pārvietošanu 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā un 262. panta 2. punktā paredzētajā kopsavilkuma paziņojumā norāda tā nodokļa maksātāja identitāti, kurš iegādājas preces, un viņa PVN identifikācijas numuru, ko tam piešķīrusi dalībvalsts, uz kuru preces nosūta vai transportē.
3. Ja 2. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, brīdī, kad tiesības rīkoties ar precēm kā īpašniekam tiek nodotas 2. punkta c) apakšpunktā minētajam nodokļa maksātājam, piemēro šādus noteikumus ar noteikumu, ka nodošana notiek 4. punktā noteiktajā termiņā:
- a) uzskata, ka preču piegādi saskaņā ar 138. panta 1. punktu nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces vai nu pats, vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojusies viņa vārdā, ir veicis dalībvalstī, no kuras preces tika nosūtītas vai transportētas;
 - b) uzskata, ka preču iegādi Kopienas iekšienē nodokļa maksātājs, kuram minētās preces tiek piegādātas, ir veicis dalībvalstī, uz kuru preces tika nosūtītas vai transportētas.

4. Ja 12 mēnešu laikā pēc preču ieviešanas dalībvalstī, uz kuru tās tika nosūtītas vai transportētas, preces nav piegādātas nodokļa maksātājam, kam tās bija paredzētas, kā minēts 2. punkta c) apakšpunktā un 6. punktā, un nav noticis neviens no 7. punktā noteiktajiem apstākļiem, uzskata, ka pārvietošana 17. panta nozīmē notiek dienā pēc 12 mēnešu laikposma beigām.
5. Uzskata, ka nekāda pārvietošana 17. panta nozīmē nenotiek, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) tiesības rīkoties ar precēm nav tikušas nodotas, un minētās preces 4. punktā noteiktajā termiņā sūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās nosūtītas vai transportētas; un
 - b) nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces, reģistrē to atpakaļnosūtīšanu 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā.
6. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā 2. punkta c) apakšpunktā minēto nodokļa maksātāju aizvieto ar citu nodokļa maksātāju, uzskata, ka aizvietošanas brīdī nekāda pārvietošana 17. panta nozīmē nenotiek, ar noteikumu, ka:
 - a) ir izpildīti visi pārējie 2. punktā izklāstītie piemērojamie nosacījumi; un
 - b) 2. punkta b) apakšpunktā minētais nodokļa maksātājs aizvietošanu reģistrē 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā.

7. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā vairs netiek izpildīts kāds no 2. un 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, uzskata, ka preču pārvietošana 17. panta nozīmē notiek laikā, kad vairs netiek izpildīts attiecīgais nosacījums.

Ja preces tiek piegādātas personai, kas nav 2. punkta c) apakšpunktā vai 6. punktā minētais nodokļa maksātājs, uzskata, ka 2. un 6. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti tieši pirms šādas piegādes.

Ja preces tiek nosūtītas vai transportētas uz valsti, kas nav dalībvalsts, no kuras tās sākotnēji tikušas pārvietotas, uzskata, ka 2. un 6. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti tieši pirms sākas šāda nosūtīšana vai transportēšana.

Gadījumā, ja preces tiek iznīcinātas, nozaudētas vai nozagtas, uzskata, ka 2. un 6. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti dienā, kad preces faktiski pazudušas vai iznīcinātas, vai, ja nav iespējams noteikt minēto dienu, – dienā, kad konstatēts, ka preces iznīcinātas vai nozaudētas.";

2) V sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļā iekļauj šādu pantu:

"36.a pants

1. Ja vienas un tās pašas preces tiek piegādātas secīgi un minētās preces nosūta vai transportē no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti tieši no pirmā ķēdē esošā piegādātāja līdz pēdējam klientam, nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina tikai uz starpniekuzņēmēja īstenotu piegādi.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina tikai uz starpniekuzņēmēja īstenotu preču piegādi, ja starpniekuzņēmējs savam piegādātājam ir paziņojis PVN identifikācijas numuru, kas tam piešķirts dalībvalstī, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas.
3. Šajā pantā "starpniekuzņēmējs" ir piegādātājs ķēdes ietvaros, kas nav pirmais piegādātājs ķēdē un kas nosūta vai transportē preces vai nu pats, vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojas viņa vārdā.
4. Šo pantu nepiemēro situācijām, uz kurām attiecas 14.a pants.";

3) direktīvas 138. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu preču piegādi, kuras pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) preces tiek piegādātas citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas kā tāda rīkojas, dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts;
- b) nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, kam preces piegādā, ir identificēta PVN nolūkos dalībvalstī, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, un šo PVN identifikācijas numuru ir norādījis(-usi) piegādātājam.";

b) iekļauj šādu punktu:

"1.a Šā panta 1. punktā noteikto atbrīvojumu nepiemēro, ja piegādātājs nav izpildījis 262. un 263. pantā paredzēto kopsavilkuma paziņojuma iesniegšanas pienākumu vai viņa iesniegtajā kopsavilkuma paziņojumā nav izklāstīta pareiza informācija par šo piegādi, kā prasīts saskaņā ar 264. pantu, izņemot ja piegādātājs var sniegt pienācīgu un kompetento iestāžu prasībām atbilstīgu attaisnojumu šīm nepilnībām.";

4) direktīvas 243. pantā pievieno šādu punktu:

"3. Ikviens nodokļa maksātājs, kurš pārvieto preces, veicot preču piegādi uz noliktavu, kā minēts 17.a pantā, uztur reģistru, kas ļauj nodokļu iestādēm pārliedzināties, vai minētais pants tiek piemērots pareizi.

Ikviens nodokļa maksātājs, kuram tiek piegādātas preces, veicot preču piegādi uz noliktavu, kā minēts 17.a pantā, uztur minēto preču reģistru.";

5) direktīvas 262. pantu aizstāj ar šādu:

"262. pants

1. Ikviens PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs iesniedz kopsavilkuma paziņojumu par:

- a) PVN nolūkā identificētiem pircējiem, kuriem tas piegādājis preces saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 138. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;
- b) PVN nolūkā identificētām personām, kurām tas piegādājis preces, kas šim nodokļa maksātājam piegādātas, veicot preču iegādi Kopienas iekšienē, kā minēts 42. pantā;
- c) PVN nolūkā identificētiem nodokļa maksātājiem un juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuriem tas ir sniedzis pakalpojumus, izņemot tos pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kur darījumam uzliek nodokli, un par ko pakalpojumu saņēmējam jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai ikviens nodokļa maksātājs iesniedz informāciju par to nodokļa maksātāju PVN identifikācijas numuru, kuriem ir paredzētas preces, kas tiek nosūtītas vai transportētas, veicot preču piegādi uz noliktavu saskaņā ar 17.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem, un par jebkurām izmaiņām iesniegtajā informācijā.";

- 6) direktīvas 403. un 404. pantu svītros.

2. pants

1. Dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*
